

rachunek — Oddalenie wniosku o stypendium złożonego przez obywatela Unii, który był pracownikiem w przyjmującym państwie członkowskim w sytuacji, gdy przybył do tego państwa zasadniczo w zamiarze podjęcia studiów

Sentencja

Wykładni art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy dokonywać w ten sposób, że obywatelowi Unii, który odbywa studia w przyjmującym państwie członkowskim i równoległe wykonuje konkretną i rzeczywistą pracę najemną, mogącą nadać mu status „pracownika” w rozumieniu art. 45 TFUE, nie można odmówić pomocy na pokrycie kosztów utrzymania w czasie studiów przyznawanej obywatelom tego państwa członkowskiego. Do sądu odsyłającego należy dokonanie ustaleń faktycznych niezbędnych dla oceny, czy działalność zarobkowa skarżącego w postępowaniu głównym jest wystarczająca dla nadania mu tego statusu. Okoliczność, że zainteresowany przybył na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego z zasadniczym zamiarem odbycia tam studiów, nie ma znaczenia dla potrzeb ustalenia, czy przysługuje mu status pracownika w rozumieniu art. 45 TFUE, a tym samym — czy ma prawo do tej pomocy na takich samych warunkach co obywatel przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty.

(¹) Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najwyższy sąd Slovenskej republiky — Słowacja) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky przeciwko Slovenská sporiteľňa, a.s.

(Sprawa C-68/12) (¹)

(Pojęcie „porozumienia, decyzji i uzgodnionej praktyki” — Porozumienie zawarte między kilkoma bankami — Konkurujące przedsiębiorstwo prowadzące na rozpatrywanym rynku działalność, której zarzucana jest niezgodność z prawem — Wpływ — Brak)

(2013/C 114/27)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Strona pozwana: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Wykładnia art. 101 ust. 1 i 3 TFUE — Pojęcie „porozumienia, decyzji i uzgodnionej praktyki” — Porozumienie zawarte między kilkoma bankami dotyczące rozwiązania umów i niezawierania nowych umów w przedmiocie kont bieżących z konkurującym przedsiębiorstwem mającym siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego — Skutek jaki dla kwalifikacji jako niezgodnego z prawem kartelu wywołuje okoliczność, nie podniesiona w chwili zawarcia porozumienia, że konkurujące przedsiębiorstwo działało na rozpatrywanym rynku w sposób niezgodny z prawem

Sentencja

- 1) Artykuł 101 TFUE należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż przedsiębiorstwo poszkodowane przez kartel mający na celu ograniczenie konkurencji w chwili jego zawarcia prowadziło na rynku właściwym działalność, której zarzucana jest niezgodność z prawem, nie ma znaczenia dla kwestii, czy ten kartel stanowi naruszenie tego postanowienia.
- 2) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że aby stwierdzić istnienie porozumienia ograniczającego konkurencję, nie jest konieczne udowodnienie osobistego zachowania przedstawiciela statutowego przedsiębiorstwa lub osobistej zgody, wyrażonej w formie upoważnienia udzielonego przez tego przedstawiciela, na zachowanie jego podwładnego, który wziął udział w antykonkurencyjnym spotkaniu.
- 3) Artykuł 101 ust. 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że może on znajdować zastosowanie do porozumienia zakazanego na mocy art. 101 ust. 1 TFUE tylko wtedy, gdy przedsiębiorstwo, które powołuje się na to postanowienie, przedstawiło dowód na to, że cztery przewidziane w tym postanowieniu przesłanki zostały kumulatywnie spełnione.

(¹) Dz.U. C 165 z 9.6.2012.